

FOLLIA!

Werken aan een eigen identiteit

Tekst: **Marco Pol** Foto: **Finn Snaterse**

Follia!, het klinkt als een bekend woord, maar toch staat het niet in de Dikke van Dale. Het betekent zoiets als gekkigheid, waanzin. Net als hun muziek waarin alles schijnt te mogen en kunnen. Folk, jazz, rock, klassiek, Vlaamse traditie, oriënt, drum 'n bass, sampling. Een groep die open staat voor alles en niet aan genres doet.

Johan Decancq, één van de oprichters, vertelt over het ontstaan van het project:

'Ik had van jongs af aan niets te doen met volksmuziek, ik kende het zelfs niet. Ik heb een klassieke opleiding op de muziekacademie in Blankenberge gedaan op blok- en dwarsfluit. Toen ik ongeveer achttien was leerde ik via mijn vader Iep Fourier kennen die draailier speelde bij Olla Vogala en Klakkebusse. Van hem leende ik een doedelzak die ik twee jaar uitprobeerde zonder les of iets. Uiteindelijk volgde ik een workshop in Gooik en ging voor mij de wereld van de volksmuziek open. Na een periode in een aantal traditioneler ingestelde groepen (Carrosserie d'Amour, Folk to me) kwam ik op uitnodiging van het folkfestival van Dranouter in het voorjaar van 1999 voor twee concerten in Roemenië terecht. Ik speelde daar samen met jazzmuzikant Sammy Lee Daese en Greet Garriau van Fluxus. Daar groeide het idee om aan een 'crossover' tussen jazz en folk te gaan werken. In december van dat jaar was de eerste samenstelling van Follia! een feit, opgericht door mijn broer Pieter, Sammy en mijzelf. Die oprichters van toen vormen nog steeds de harde kern die zorgt dat het idee waar we mee begonnen zijn wordt doorontwikkeld. Wij willen vrij zijn om te experimenteren en de muziek gevoelsmatig uit te werken, ongeacht het genre. Muzikanten en de mensen er omheen, met alle respect overigens, willen zo vaak muziek benoemen en in vakjes steken. Dat vind ik nergens voor nodig.'

Het oorspronkelijke idee was om een crossover tussen jazz en folk tot stand te brengen. Toch klinkt bij beluistering jullie muziek niet typisch jazzy:

'Het is ook niet bij jazz en folk alleen geble-

ven. De jazzy invloeden zijn soms vrij subtiel, maar wel steeds aanwezig. Tenslotte hebben vier van de zeven muzikanten aan het jazzconservatorium gestudeerd. Vaak wordt een melodie met drie standaard akkoorden begeleid, maar je kunt ook akkoorden met 9e of 11e verhoogd spelen. Dat geeft net een andere kleur aan het geluid en klinkt genuanceerder. We proberen op gelijkwaardige basis stijlen naar elkaar toe te brengen en niet willekeurig stukjes aan elkaar te plakken. Verder grijpen we ook wel terug naar dingen die we eerder gedaan hebben. We gebruiken oude Vlaamse liedteksten uit bijvoorbeeld het 19e eeuwse liedboek van Jan Frans Willems of van Hertog Jan van Brabant (die van het logo van Primus bier) uit de 14e eeuw. Of er zijn invloeden uit de Oriënt of wat voor dansmuziek dan ook. We componeren onze muziek zelf en gebruiken soms de vormen van oude dansmuziek, bourree, jig of menuetstijl, om onze eigen melodie op maken. Dat werken we met de hele groep uit en het is niet te voorspellen hoe een nummer zal evalueren. Dat kan op een traditioneel klinkende manier, maar ook met scheurende elektrische gitaar of viool met distortion. We ontwikkelen op die manier zo veel totaal verschillende muziek dat je om het andere nummer zou denken dat je met een andere groep te doen hebt. En toch is er een eigen groepsgekluid ontstaan. De vier soundbytes op onze website en demo-cd zijn maar een beperkte selectie.'

Voelen jullie ook een soort morele verplichting om iets met de Vlaamse traditionele muziek te doen?

'Nee, eigenlijk niet, hoewel het wel invloed heeft. En niet omdat we niet willen. Ik speel wel traditionele muziek in andere bezettingen op folkbals en zo. Maar we hebben al zoveel eigen composities liggen om nog uit te werken, dat heeft de voorkeur. En het bevordert de eigen identiteit van de groep. Waarom zouden we ons druk maken om een bewerking van een traditioneel stuk te gaan maken? Daarbij gebeurt het ook regelmatig dat we een nieuw idee krijgen over een nummer dat we al spelen.

Dat gaan we dan opnieuw arrangeren tot we een beter resultaat verkrijgen. Het is dan een kwestie van aanvoelen wanneer je het maximale uit een compositie hebt gehaald. Je kan ook te ver gaan zoeken en het kapot maken. Nadeel van zo'n groepsproces is dat je elkaar als muzikant goed moet begrijpen, wat met de regelmatige wisselingen in het verleden niet altijd simpel was. Ik heb het gevoel dat jazzmuzikanten minder groepsgebonden zijn dan folkmuzikanten.'

Nationaal en internationaal heeft de Belgische muziek de laatste jaren behoorlijk succes geboekt. Pikken jullie daar ook een graantje van mee?

'Persoonlijk merk ik daar weinig van. Het succes van Urban Trad heeft ons geen extra optredens opgeleverd, maar is wel goed voor de uitstraling van de Belgian New Tradition. De muziekstages in Gooik en mensen als Herman Dewit zijn veel belangrijker voor de ontwikkeling van volksmuziek in Vlaanderen en het bereiken van jonge mensen. En wij gaan met Follia! onze eigen weg, commercieel succes is voor ons geen uitgangspunt. We gaan ons niet aanpassen om misschien op de radio gedraaid te worden. We bestaan nu ruim drie jaar en in april komt onze eerste cd uit, bij Wild Boar Music. Die tijd hebben we nodig gehad om onze muziek te laten rijpen en ons als groep te ontwikkelen. Toen Erwin Libbrecht van Wild Boar naar ons kwam luisteren zei hij: 'ja, ja, klinkt wel goed en zo, maar.. hoe noem je het?' Voor ons is dat een compliment.'

Deze eigenzinnige groep bestaat uit: David Bratzlavsky, elektrische gitaar; Jeroen Goegebuer, viool; Johan Decancq, doedelzak, schalmei, accordeon; Luc Vanderstok, basgitaar; Pieter Decancq, zang, viool, tamboerijn; Andreas Lagrou, drums; Sammy Lee Daese, fluiten, piano, schalmei.

Website:
www.follia.be